

[Miljøministeren]

Lovforslaget fremsættes samtidig med forslag til en ny skovlov samt forslag til ændring af lov om lands- og regionplanlægning og lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet. Lovforslaget skal endvidere ses i sammenhæng med landbrugsministerens forslag til lov om ændring af lov om støtte til forbedring af strukturen og effektiviteten i jordbruget (forbedringsloven).

De nævnte love indgik sammen med forslaget om ændring af naturfredningsloven i den »grønne pakke«, som behandledes i Folketinget i marts 1988, men som bortfaldt på grund af folketingsvalget.

Det er nu som led i Miljøministeriets lovmoderniseringsarbejde besluttet at underkaste naturfredningsloven en gennemgribende revision, hvori bl.a. indgår de tankegange, som fremgår af Brundtlandkommissionens rapport fra 1987 om miljø og udvikling, »Vor fælles fremtid«.

Nærværende lovforslag om naturforvaltning, som indeholder de første elementer af en mere samlet varetagelse af naturinteresserne, skal især ses som et instrument til realiseringen af marginaljordsstrategien.

Med lovforslaget videreføres virkemidlerne fra lov nr. 230 af 7. juni 1972 om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål samtidig med, at der skabes yderligere virkemidler til gennemførelse af en moderne naturpolitik.

Som noget nyt åbnes således mulighed for at yde lån og tilskud til amtskommuner, kommuner, almennyttige foreninger, stiftelser, institutioner samt til private. Lån og tilskud ydes på grundlag af aftaler om bevaring, pleje og genopretning af naturområder og aftaler om, at arealer kan anvendes til gavn for friluftslivet. Ligeledes foreslås der mulighed for at anvende en del af bevillingerne til afholdelse af driftsudgifter på Miljøministeriets ejendomme.

Lovforslaget tilsigter at varetage 4 ligestillede formål:

- bevaring og pleje af landskabelige og kulturhistoriske værdier,
- bevaring eller forbedring af betingelserne for det vilde plante- og dyreliv, hvilket bl.a. sker gennem naturgenopretning,
- forøgelse af skovarealet og
- forbedring af mulighederne for friluftslivet.

Loven vil blive administreret af Miljøministeriet ved Skov- og Naturstyrelsen.

Lovforslaget forudsætter, at der ved lovens administration medvirker et rådgivende udvalg med repræsentanter for: Finansministeriet, Landbrugsministeriet, Amsrådsforeningen i Danmark, Hovedstadsrådet, Kommunernes Landsforening, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Naturfredningsrådet, Fritidsminderådet, De Danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, Tolvmandsforeningerne og Jagtorganisationernes Fællesudvalg.

Lovforslaget har i slutningen af 1987 været forelagt for berørte myndigheder, organisationer m.v. Der har generelt været forståelse for lovens formål, og langt de fleste bemærkninger til lovforslaget – herunder ønsker om sæde i det rådgivende udvalg – har kunnet imødekommes.

Med disse ord, idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvilige behandling.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om lands- og regionplanlægning og af lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet. (Planlægning af skovrejsningsområder).

(Lovforslag nr. L 90).

Lovforslaget er en del af opfølgningen af marginaljordsstrategien, af »den grønne strategi« og af den skovpolitiske redegørelse. I de nævnte redegørelser peges der på det ønskelige i at øge landets skovareal.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med 3 andre lovforslag.

Det drejer sig om min kollega landbrugsministerens forslag til lov om ændring af lov om støtte til forbedring af strukturen og effektiviteten i jordbruget (L 70 fremsat den 26. oktober 1988) samt mine egne forslag til lov om naturforvaltning og forslag til skovlov, der fremsættes samtidig med dette forslag om ændringer i lands- og regionplanlovene.

Forslaget om planlægning af skovrejsningsområder er desuden et led i opfølgningen af anbefalingerne fra Struktur- og Planudvalgets 2. delbetænkning (betænkning nr. 1145).

Sigtet med lovforslaget er gennem den amtskommunale regionplanlægning at få udpeget områder, der ud fra en helhedsbetragtning er mest velegnede til skovrejsning.

[Miljøministeren]

Skovrejsningsområderne vil således være områder, hvor såvel den offentlige som den private kommende skovtilplantning ud fra en samfundsmæssig helhedsvurdering bør fremmes mest muligt.

Ud over selve træproduktionen giver velplanlagte og veldrevne skove gode vilkår for plante- og dyrelivet, ligesom skovdriften indebærer en række miljømæssige fordele. Hertil kommer skovens rekreative betydning.

Det er bl.a. disse forhold, der søges inddraget gennem regionplanlægningens udpegning af skovrejsningsområder.

Med udpegningen af skovrejsningsområder bliver det desuden muligt at målrette samfundets kommende investeringer i skovtilplantning. Planlægningen muliggør, at offentlige midler til skovrejsning fortrinsvis kanaliseres hen til de områder, hvor de efter en samlet vurdering har den største samfundsøkonomiske effekt.

Forslaget indebærer samtidig, at der i regionplanlægningen udpeges områder, hvor skovtilplantning er uønsket.

Det drejer sig typisk om områder, der af landskabelige, kulturhistoriske eller andre tungtvejende grunde ønskes friholdt for tilplantning.

Herved bliver det muligt at hindre, at offentlige midler til skovrejsning anvendes på arealer, hvor en tilplantning samfundsmæssigt set ikke er hensigtsmæssig, eller hvor en tilplantning kan have uheldig indvirkning på andre værdier i det åbne land.

Idet jeg i øvrigt viser til lovforslaget og dets bemærkninger, anbefaler jeg dette til Folketingets velvillige behandling.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om miljø og genteknologi.

(Lovforslag nr. L 92).

Dette ændringsforslag er en delvis genfremsættelse af et tidligere ændringsforslag til lov om miljø og genteknologi, der bortfaldt ved udskrivelsen af valget i april måned.

Det nye ændringsforslag fremsættes med visse ændringer i forhold til det tidligere ændringsforslag.

I dette forslag foreslås det, at

– der indføres en særlig forenklet regulering af storskalaforsøg på lignende måde, som det gælder for forskning,

– der sker en ophævelse af den opsættende virkning af klage i produktionssager, således at der bliver overensstemmelse med, hvad der er tilfældet på miljøbeskyttelsesområdet.

Lovforslaget indeholder derimod ikke som det tidligere lovforslag et forslag om at undtage cellehybridisering fra loven. I stedet vil de uproblematisk cellehybrider blive undtaget fra lovens område ved en bekendtgørelse.

For storskalaforsøg har den hidtidige ordning efter loven bygget på et synspunkt om, at disse forsøg mest lignede egentlig produktion. Erfaringen har vist, at virksomhederne i udviklingsfasen har brug for en større fleksibilitet med hensyn til brug af organismekonstruktioner, end produktionsreglerne åbner mulighed for. Samtidig har det vist sig, at en behandling efter forskningsreglerne har kunnet foregå fuldt miljømæssigt forsvarligt.

Det foreslås derfor, at der for storskalaforsøg indføres regler, der minder om forskning. Storskalaanlæggene godkendes af Direktoratet for Arbejdstilsynet, som dog forinden forhandler med Levnedsmiddelstyrelsen, sådan at der kan medtages vilkår for at sikre det ydre miljø. Hensynet til miljøet vil i øvrigt blive sikret ved, at der vil blive krævet en bedre fysisk indeslutning og sikring mod udledning for storskalaanlæg end for egentlige produktioner.

Ud over de ændringer, som fremgår af selve lovforslaget, vil arbejdsministeren foretage ændringer i bekendtgørelsen, som vedrører genteknologi og arbejdsmiljø.

Det fremgår af § 9, stk. 1, i lov om miljø og genteknologi, at forskning med genteknologi kan ske i klassificerede laboratorieområder. Disse regler er nærmere specificeret i arbejdsministerens bekendtgørelse om genteknologi og arbejdsmiljø. Reglerne er herudover suppleret med et krav om, at der skal ske anmeldelse af alle genteknologiske aktiviteter.

Arbejdsministeren finder, at således som udviklingen inden for det genteknologiske område er forløbet, synes det naturligt nu at ophæve kravet om, at der skal ske anmeldelse af alle genteknologiske aktiviteter. Arbejdsministeren vil derfor tage initiativ til at ændre bekendtgørelsen om genteknologi og arbejdsmiljø, således at anmeldekravet ophæves for så vidt angår